

محمد غفاری مشهور به کمال الملک بزرگترین نقاش دوران یکصد ساله اخیر ایران (از ناصرالدین شاه تا نزدیک به پایان سلطنت رضاخان) در حدود ۱۲۶۴ هجری قمری در کاشان دیده به جهان گشود. خاندان غفاری که کمال الملک یکی از اعضاء آن است، هنرمندانی بسیار به هنر ایران تقدیم داشته است: عموی کمال الملک میرزا ابوالحسن خان غفاری (صنیع الملک) از نقاشان طراز اول و نامدار که از او آثار گرانبها به جای مانده است. پدر کمال الملک (آقامیرزا بزرگ غفاری کاشانی) نیز از نقاشان دربار قاجاریه بوده است.

کمال الملک پس از طی دوره تحصیلات ابتدایی، در سیزده سالگی از کاشان به تهران آمد و در دارالفنون به تحصیل پرداخت. در سال ۱۲۹۸ هجری قمری که ناصرالدین شاه از مدرسه دارالفنون دیدن کرد، یک تابلو از آثار محمد غفاری را دید و او را در پناه عنایت و تشویق خود با عنوان پیشخدمت مخصوص و نقاشی به دربار برد. تابلوهایی که در پناه ایمن این منصب و عنوان و به یاری امکاناتی که در دربار از آن بهره می‌گرفت بالغ بر یکصد و هفتاد قطعه است. ناصرالدین شاه قاجار در سال ۱۳۱۰ هجری قمری محمد غفاری نقاش بزرگ دربار خود را به کمال الملک ملقب و او را از دیگر نقاشان معاصرش متمایز و مشخص کرد. تابلو معروف «تالار آینه» که بقولی هفت سال بر سر آن کار کرد، تابلوی نخستین اوست که امضاء «کمال الملک» را با خود دارد.

در سال ۱۳۱۴ هجری قمری جهت تکمیل اطلاعات خود به اروپا رفت و سه سالی

